

Kardynał Stefan Wyszyński 15 lat partonem Gimnazjum w Sitnie

3.08.1901

Urodził się w Zuzeli n. Bugiem jako drugie dziecko w wielodzietnej rodzinie Stanisława i Julianny z d. Karp.

1910

Śmierć matki. Początki nauki w Zuzeli i Andrzejkowie. Szkoła średnia: Warszawa, Łomża, Włocławek..

1920

Nauka w Seminarium Duchownym. Świecenia kapłańskie, wikariusz w katedrze włocławskiej, redaktor "Słowa Kujawskiego"

1929

Ukończył na KUL-u studia w zakresie prawa kanonicznego. Podróż po Zachodniej Europie.

1930

Profesor w Seminarium Duchownym. W 1937 został mianowany przez kard. Augusta Hłonda członkiem Rady Społecznej przy Prymasie Polski.

1939

Pobyt na Lubelszczyźnie i w Laskach pod Warszawą. W czasie Powstania Warszawskiego kapelan Armii Krajowej.

1953

Mianowany kardynałem.

25.09.1953

Aresztowanie.

26.10 1957

Odzyskanie wolności.

1957

Wyjazd do Rzymu. Tam otrzymuje kapelusz kardynalski oraz kościół tytularny "Santa Maria in Trasteyere".

3.05.1966

W czasie roku milenijnego Prymas przewodzi uroczystościom, z których najważniejsza odbyła się na Jasnej Górze.

1977

Zapada na poważną chorobę. Mimo tego, z pełną energią pełni swoje obowiązki.

28.05.1981

Śmierć Prymasa.

Kard. Stefan Wyszyński

1 września 1999 Uroczysta Inauguracja Roku Szkolnego 1999/2000!

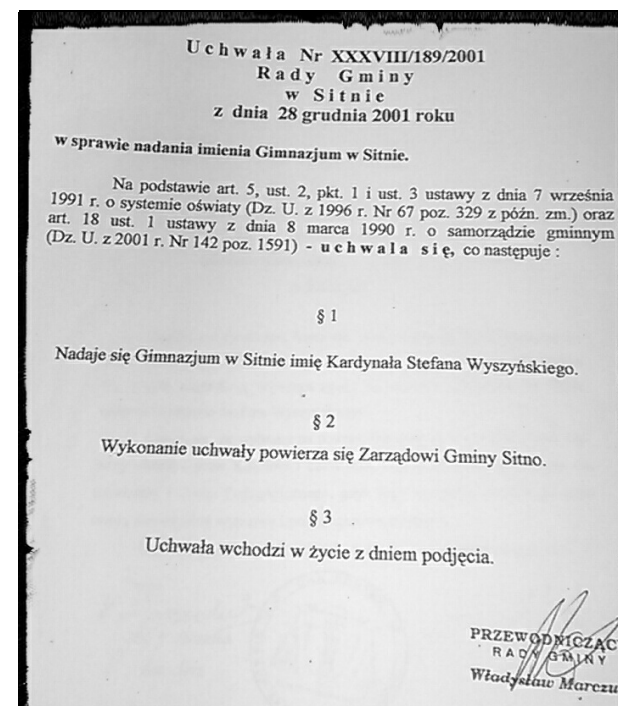

Publiczne Gimnazjum w Sitnie założone zostało uchwałą Rady Gminy w Sitnie Nr VII/31/99 z dn.12 marca 1999 r.

Gimnazjum działa z mocy ustawy z dn. 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr. 67, poz. 329 z późn. zm.) oraz rozporządzeniem MEN w sprawie sposobu i terminów dostosowania działalności dotychczasowych szkół podstawowych do wymogów nowego systemu szkolnego oraz tworzenia gimnazjów (Dz. U. Nr. 14, poz. 124 z dn. 15 lutego 1999 r.)

Szkoła posiada nazwę- Gimnazjum im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Sitnie.

Imię to nadano szkole na mocy Uchwały Rady Gminy w Sitnie Nr XXXVIII/189/2001 z dn. 28 maja 2002 r. Patronem szkoły został Kardynał Stefan Wyszyński.

X-lecie nadania imienia

X

X-lecie nadania imienia

X

Jubileusz X- lecia nadania imienia szkole

W roku 2012 szkoła obchodziła X-lecie nadania imienia. Uroczystość ta rozpoczęła się mszą świętą w kościele parafialnym w Horyszowie Polskim, a następnie w szkole odbyła się część artystyczna.

Działo się, działo

3 czerwca 2016r. Gimnazjum w Sitnie stworzyło możliwość przeniesienia się w świat bohaterów utworów Henryka Sienkiewicza. Sposób, w jaki to uczyniono, okazał się innowacyjny. Dlaczego? Co wspólnego mają: Teatr i Sienkiewicz.

Zadaniem do lat realizowanym przez Gimnazjum jest wychowywanie poprzez teatr. Służą temu organizowane Spotkania Teatralne, które umożliwiają konfrontację dorobku artystycznego teatrów amatorskich. Dodatkowo aktywizują gimnazjalistów, którzy są gospodarzami imprezy.

2016 to Rok Sienkiewicza (170. Rocznica urodzin i 100. Rocznica śmierci pisarza), więc Spotkaniom Teatralnym patronował H. Sienkiewicz. To twórca, w dorobku którego nie ma dzieł dramatycznych. Jednakże bohaterowie jego utworów nierzadko przyjmują maski i odgrywają różnorodne role. Taka postawa jest właściwa nie tylko wykreowanym postaciom literackim. Zwykli ludzie nakładają także różne maski, bo tego wymaga sytuacja, bo czują się bezpiecznie, bo nie chcą ujawnić prawdziwego siebie. Uzasadnione wydaje się zatem przyjęcie sienkiewiczowskich słów: „ Życie jest śmiechu warte”, jako myśli przewodniej tegorocznych Spotkań Teatralnych. Ich wieloznaczność otworzyła szerokie możliwości dla realizacji scenicznych.

Kolejne zadanie

JP

Konkurs

JP

Ubiegłoroczny Dzień Patrona

27 maja 2016 roku społeczność Gimnazjum w Sitnie obchodziła po raz kolejny Dzień Patrona. Świętowanie rozpoczęło się mszą świętą odprawioną w Kościele Parafialnym w Horyszowie Polskim. Dalsza część imprezy odbywała się w szkole. Uczniowie poszczególnych klas przygotowywali gazetki tematyczne poświęcone osobie Kardynała Stefana Wyszyńskiego, prezentacje multimedialne oraz wzięli udział w konkursie wiedzy o patronie, który polegał na zaliczeniu tzw. „ stacji dydaktycznych”. Na zakończenie prezentowali treść „ Społecznej krucjaty miłości” za pomocą kalamburów.

Tak się bawimy!

SPOTKANIA TEATRALNE

CHOINKA

a

NOC W SZKOLE

a

Otrzęsiny

a

ANDRZEJKI

a

Miejsca pamięci o Stefanie Wyszyńskim na terenie Gminy Sitno

Krzyż

MS

Kapliczka

MS

Uczniowskie interpretacje myśli Kardynała

Kornelówka, 05.05.2015r.

Drogi Kardynale,

Na początku mego listu pragnę Cię gorąco pozdrowić.

Piszę do Ciebie, ponieważ zainspirowały mnie Twoje słowa: „Myśl dobrze o wszystkich - nie myśl źle o nikim. Staraj się nawet w najgorszym znaleźć coś dobrego.” Są to proste słowa, ale dla mnie znaczą bardzo wiele. Dużo osób postępuje wbrew nim. Sama niestety doświadczyłam tego. Dążę do tego, aby żyć zgodnie z Twoją nauką. Pozostałe Krucjaty również niosą ze sobą dobre rady, jak żyć. Mam nadzieję, że dam radę i będę żyła zgodnie z Twoimi słowami. Sądzę, że gdyby każdy z nas postępował zgodnie choć z jedną krucjatą, świat byłby lepszy. Myślę, że jest więcej takich osób jak ja, które chcą lepszego świata, bez przemocy, kłamstw i wszystkiego co złe. Mam nadzieję, że taki właśnie kiedyś będzie, po prostu idealny.

Kończąc mój list, chcę podziękować za dobre rady, za wskazanie jak żyć oraz za to, że uświadomiłam sobie, że nie tylko ja chcę lepiej żyć. Proszę życzyć mi powodzenia.

Roksana

V. „Przebaczaj wszystko, wszystkim. Nie chowaj w sercu urazy. Zawsze pierwszy wyciągnij rękę do zgody. ”

W mojej pracy chciałabym udowodnić, że zgoda między ludźmi jest bardzo ważna. Trzeba przebaczać i nie wypominać bliskim przykrych sytuacji z przeszłości, ponieważ mogą tego szczerze żałować a my nie zdajemy sobie z tego sprawy.

Pierwszym przykładem jest komedia Aleksandra Fredry pt. „Zemsta”. Kłótnia między sąsiadami Rejentem i Cześnikiem jest doskonale opisana w książce. Powodem ich sporu był mur. Oczywiście na koniec lektury obaj nienawidzący się mężczyźni podali sobie rękę na zgodę. Ta sytuacja świadczy o tym, że mimo kilkuletnich kłótni i problemów, zawsze można dojść do kompromisu, zgody.

Kolejnym przykładem jest lektura pt. „Romeo i Julia”. W dramacie poruszony został motyw nienawiści, złości ale i też miłości. Rodziny dwojga kochanków Romea i Julii, były skłócone od lat i nie wyobrażały sobie, że może być inaczej. Finał tego był tragiczny dla ich dzieci. Oboje popełnili samobójstwo z miłości do siebie. To zdarzenie uświadamia nam jak bardzo nienawiść potrafi być okrutna a uczucie silne. Także pokazuje, jak na kłótni rodów ucierpieli inni, czyli w tym przypadku Romeo wraz z Julią.

Trzecim przykładem jest wiersz Aleksandra Fredry pt. „Paweł i Gawęł ” . W utworze pokazane jest, jak w prosty sposób, zachowując się egoistycznie można komuś uprzykrzyć życie. Autor przestrzega przed takiego typu zachowaniem.

Uważam, że nawet, jeżeli się z kimś pokłócimy, nie wolno ciągle tego wypominać, trzeba wybaczyć, wyciągnąć rękę do zgody. Człowiek od razu czuje się lepiej, gdy wie, że nie chowa urazy w sercu.

W małej wiosce mieszkała dziewczyna o imieniu Emilia, miała 16 lat, uczyła się w miarę dobrze, lecz nie miała w szkole żadnych przyjaciół. Jedyną osobą z którą mogła porozmawiać, która ją rozumiała, pocieszała był Jezus. Choć nigdy nic nie mówił, to Emilka i tak go słyszała, może nie tak, jak powinna, gdyż słyszała go w głębi duszy. Warto podkreślić, że Emilia była jedyną, ze swych rówieśników, która wierzyła w Boga. To właśnie jej wiara była powodem wyśmiewania się z Emilki, przez rówieśników. W stronę Emilki kierowane były słowa: "nawniara „Boga nie ma!! ". Dziewczyna starała się nie okazywać swoich uczuć, tego że jest jej przykro, ale gdy tylko wracała do domu, padała na kolana, przed drewnianym krzyżem i przepraszała Boga za to, co jej wrogowie o Nim mówili. Błagała, aby nie karał ich za przykrości, które jej robią, a gdy tak się modliła, po jej policzkach, spływały słone łzy. Emilia codziennie była wyśmiewana, ale mimo to, nie miała zamiaru wyrzec się Boga, była przekonana, że wymodli dla nich łaski, lecz wiedziała, że oni muszą tego chcieć.....

Na swoje 17 urodziny Emilia dostała prezent, o jakim marzyła. Nie był to telefon czy laptop. Jej najskrytszym marzeniem było to, aby być bliżej Boga. Prezentem tym był dar jasnowidzenia. Emilka spotkała się z Jezusem twarz w twarz ! Jednego nie mogła pojąć, dlaczego to ona dostała taki prezent ?? A odpowiedź uzyskała od Stefana Wyszyńskiego, który przyszedł do niej we śnie i wypowiedział w jej kierunku te słowa : "Wymodliłaś sobie to, pomagasz Chrystusowi przyprowadzać owce do owczarni, Bóg ci to wszystko wynagrodzi " po czym zniknął.

Emilka dorastała, zdała maturę, wyszła za mąż i ma dwoje cudownych dzieci, które codziennie prowadzi do kościoła i uczy je życia z Bogiem. Emilia wie o tym iż to wszystko stało się za sprawą jej Pana i to dzięki Zbawicielowi może teraz cieszyć się wspaniałym szczęściem.